

În această privință, se susține că în mod eronat Comisia a acordat importanță faptului că după realizarea concentrării, cotele de piață nu s-ar fi modificat. Astfel, Crédit Agricole va atinge aceste cote datorită concentrării, iar nu, precum Intesa Sanpaolo, înainte de realizarea concentrării, prin dezvoltare internă. Piața cu amănuntul a serviciilor bancare de la nivelul provinciei a fost așadar afectată.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 9 alineatul (2) literele (a) și (b), alineatul (3) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf din Regulamentul (CE) n. 139/2004, precum și pe lipsa motivării.

Contrar susținerilor Comisiei, reclamanta apreciază că există o piață a serviciilor bancare la nivelul provinciei: în realitate, utilizatorii acestor servicii nu sunt dispuși să se deplaseze, iar intrarea altor operatori pe o piață de provincie saturată se dovedește dificilă. Există așadar un caz de piață restrânsă, care nu constituie o parte esențială a pieței comune.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 9 alineatul (2) literele (a) și (b), alineatul (3) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf din Regulamentul (CE) n. 139/2004, precum și pe lipsa motivării.

Cu privire la acest aspect, potrivit reclamantei Comisia nu a ținut seama de procedura privind neîndeplinirea obligațiilor inițiată de autoritatea în domeniul concurenței împotriva societăților Crédit Agricole și Intesa Sanpaolo, care trebuiau să fie considerate așadar, din perspectiva impactului asupra pieței, părți afiliate, iar nu concurențe.

5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 1 și a articolului 9 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 și a principiilor subsidiarității și proporționalității.

Reclamanta apreciază că această concentrare era lipsită de relevanță la nivel comunitar și că autoritatea în domeniul concurenței se afla într-o poziție mai potrivită pentru a o examina. Comisia ar fi trebuit să trimită autorităților italiene spre investigare în orice caz partea operațiunii care privea piețele de provincie menționate în decizie.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — Deutsche Lufthansa și alții/Comisia

(Cauza T-46/11)

(2011/C 80/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Germania), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Germania) și Swiss International Air

Lines AG (Basel, Elveția) (reprezentanți: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou și A. Israel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea articolelor 1-4 din decizia atacată;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.258 — Transport aerian de mărfuri).

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive:

1. Prin primul motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 11 alineatele (1) și (2) din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană, în măsura în care se referă la contacte între concurenți care au avut loc în Elveția.

2. Prin cel de al doilea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 ⁽¹⁾, în măsura în care se referă la contacte între concurenți care au avut loc înainte de 1 mai 2004 în jurisdicții din afara SEE în scopul de a stabili:

— o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în care sunt implicați transportatori europeni (inclusiv reclamantele) înainte de 1 mai 2004;

— originea unei încălcări unice și continue anterioare datei de 1 mai 2004, astfel încât să se poată identifica o încălcare care a început la această dată.

3. Prin cel de al treilea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 101 TFUE, articolul 53 din Acordul privind SEE și articolul 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană, în măsura în care a calificat contactele dintre concurenți care au avut loc în jurisdicții din afara SEE drept parte constitutivă a încălcării unice și continue constând în contactele dintre concurenți care au avut loc la nivelul sediului principal.

4. Prin cel de al patrulea motiv, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE, în măsura în care aceasta se întemeiază pe premisa potrivit căreia contactele dintre concurenți care au loc în afara SEE constituie în sine încălcări ale articolului 101 TFUE și ale articolului 53 din Acordul privind SEE, cu alte cuvinte indiferent dacă acestea reprezintă o parte constitutivă a încălcării unice și continue constând în contactele dintre concurenți care au avut loc la nivelul sediului principal. Acordurile sau practicile concertate care au ca obiect transporturi de mărfuri sosite în SEE nu restrâng concurența în cadrul SEE, nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre. În plus, intervenția guvernamentală într-un anumit număr de jurisdicții relevante se opune aplicării articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 al Consiliului din 14 decembrie 1987 de stabilire a procedurii de aplicare a normelor de concurență întreprinderilor din sectorul transportului aerian, JO L 374, p. 1.

Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2011 — British Airways/Comisia

(Cauza T-48/11)

(2011/C 80/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Airways plc (Harmondsworth, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barristers, și B. Louveau, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei în măsura în care afirmă că reclamanta a participat la o încălcare privind comisionul pe suprataxe și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;
- anularea deciziei în măsura în care stabilește că data de la care a început săvârșirea încălcării este 22 ianuarie 2001 și înlocuirea acestei date cu cea de 1 octombrie 2001 și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;
- anularea deciziei în măsura în care stabilește că aspectele referitoare la Hong Kong, Japonia, India, Thailanda, Singapore, Coreea și Brazilia au încălcat articolul 101 TFUE, articolul 53 SEE și articolul 8 din Acordul cu Elveția și/sau obligarea Comisiei la reexaminarea deciziei sale în această privință;

- anularea sau reducerea semnificativă a amenzii aplicate reclamantei prin decizie în temeiul tuturor elementelor menționate anterior și/sau în temeiul competenței de fond a Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli efectuate de reclamantă în legătură cu această cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C(2010) 7694 final a Comisiei din 9 noiembrie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul COMP/39.258 –Transport aerian) referitoare la coordonarea diferitelor elemente ale prețului care trebuie perceput pentru servicii de transport aerian pe: (i) rute între aeroporturi din SEE; (ii) rute între aeroporturi din UE și aeroporturi din afara SEE; (iii) rute între aeroporturi din țările SEE care nu sunt state membre ale UE și din țări terțe și rute între aeroporturi din cadrul UE și din Elveția. Coordonarea prevăzută de decizie se referă la suprataxe pe carburant, la suprataxe pentru siguranță și la plata unui comision pe suprataxe în favoarea agentului de expediție.

În susținerea cererii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori vădite de apreciere și o motivare insuficientă întrucât Comisia nu a adus dovezi suficiente de clare referitoare la faptul că reclamanta ar fi participat la coordonarea plății comisioanelor pe suprataxe și, în același timp, nu a luat în considerare probe importante pe care le-a avut la dispoziție și care demonstrau contrariul.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere și că pârâta a încălcat obligația de a dovedi corespunzător cerințelor legale data de la care a început săvârșirea încălcării de către reclamantă. În această privință, reclamanta arată că:
 - probele prezentate nu îndeplinesc criteriile referitoare la claritate și la consecvență în legătură cu durata încălcării;
 - afirmația Comisiei privind data de început este contrară principiului *in dubio pro reo*.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că decizia cuprinde erori de drept și de fapt și erori vădite de apreciere întrucât Comisia nu avea competența de a aplica articolul 101 TFUE și/sau articolul 53 SEE în ceea ce privește situația privind legislația de reglementare în domeniul aviației și regimurile administrative din Hong Kong, Japonia, India, Thailanda, Singapore, Coreea și Brazilia și/sau nu și-a exercitat competența în conformitate cu principiul curtoaziei internaționale și/sau nu a luat în considerare sau cel puțin nu a luat în considerare în mod adecvat la exercitarea competenței sale principiul curtoaziei internaționale.